

Dosarul nr.3ra-919/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (judecătorul: S. Vasilache)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

DECIZIE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Sergiu Martînenco,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Sergiu Martînenco împotriva Serviciului Fiscal de Stat (în prezent Serviciul
Fiscal de Stat, Direcție Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău) cu privire la
anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost respins apelul depus de către Sergiu Martînenco și a fost menținută hotărârea
din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 10 aprilie 2018, Sergiu Martînenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Fiscal de Stat (în prezent Serviciul Fiscal de Stat, Direcție
Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău) cu privire la anularea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a procurat apartament în variantă
sură situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX XX XX în care a locuit din anul 2005 până
la 27 octombrie 2016.

A susținut că, după divorț și imposibilității partajării în natură a bunului imobil
apartamentul a fost vândut cu prețul de 754 697,85 de lei, dar ținând cont de faptul
că apartamentul se afla în proprietatea comună în devălmășie a lui și a fostei soției,
Ecaterinei Popov, el a primit suma de 377 348,92 de lei.

Reclamantul a menționat, că în anul 2017 la depunerea declarației cu privire la
impozit pe venit pentru anul 2016, a prezentat Direcției Deservire Fiscală Rîșcani
(în continuare DDF Rîșcani) contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului
nr.23 din 15 noiembrie 2005 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 5799 din
27 octombrie 2016 și raportul de evaluare a imobilului înstrăinat nr. 16-08/699 din
17 august 2016. Însă, fiind consultat de către un inspector al DDF Rîșcani
responsabil de primire a declarațiilor, a indicat în secțiunea a patra a declarației la

pct. K5.1 și K6 indicile 0.00, ținând cont de faptul că beneficiază de facilitățile prevăzute în art. 41 Cod fiscal.

A reținut că în luna decembrie 2017 i-a fost comunicat de către DDF Rîșcani că, în privința lui se efectuează un control tematic, privind corectitudinea calculării, declarării și plenitudinea achitării impozitului de venit, fără a-i aduce la cunoștință plângerea care a servit temei pentru inițierea controlului.

Ulterior, i-a fost adus la cunoștință actul de control nr. 3-569280 din 15 decembrie 2017, conform căruia s-a stabilit că a fost diminuat venitul impozabil în sumă de 136 574,96 de lei și a impozitului de venit sumă de 24 583,46 de lei pentru perioada fiscală a anului 2016.

Din considerentul că, informația prezentată în actul respectiv nu corespunde realității, la 26 decembrie 2017 și 29 decembrie 2017 a depus către DDF Rîșcani cereri, prin care a solicitat anularea actului emis, suplimentar a anexat înscrisurile importante care probează că calculul indicat în declarație corespunde situației de fapt și prevederilor legale.

La 23 ianuarie 2018 i-a fost adusă la cunoștință decizia DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018, potrivit căreia i s-a calculat impozit pe venit în sumă de 24 583,49 de lei, s-a încasat majorarea de întârziere în sumă de 2 450,30 de lei și s-a aplicat amendă în sumă de 7 375,04 de lei pentru diminuarea impozitelor prin prezentarea către organul fiscal a declarației cu privire la impozit pe venit pentru anul 2016, cu date sau informații neveridice.

Nefiind de acord cu decizia luată, la 9 februarie 2018, respectînd procedura prealabilă, a depus contestație la Serviciul Fiscal de Stat.

La 13 martie 2018 i-a fost adusă la cunoștință decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 72 din 1 martie 2018, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă și menținută decizia DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018. Totodată, i-a fost comunicat că nu beneficiază de facilitățile prevăzute de art. 41 Cod Fiscal.

A subliniat că ap. xx din mun. Chișinău str. Xxxxxxxx xx xx s-a aflat în proprietatea sa privată mai mult de 10 ani unde a locuit permanent în perioada 11 noiembrie 2005-27 octombrie 2016, până la data vânzării acestuia. Prin urmare, în conformitate cu art. 41 alin.(2) Cod fiscal apartamentul dat urma a fi considerat ca locuința de bază însă, Serviciul Fiscal de Stat incorect a calificat că domiciliul lui de bază nu a fost adresa sus indicată.

Reclamantul Sergiu Martînenco a solicitat, anularea deciziei nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018 emisă de DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău și a actului de control nr. 3-569280 din 15 decembrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Martînenco împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ.

La 21 iunie 2018 Sergiu Martînenco a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de către Sergiu Martînenco și a fost menținută hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 3 iunie 2019, Sergiu Martînenco a depus recurs împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel.

După cum rezultă din speță, litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

Instanța de recurs precizează că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia contestată a fost emisă până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei, copia deciziei integrale a instanței de apel din 12 februarie 2019 (f.d. 219-226), a fost comunicată lui Sergiu Martînenco la 1 aprilie 2019, fapt confirmat prin recepisa anexată la materialele dosarului (f.d. 218).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Sergiu Martînenco, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 3 iunie 2019, în termen. (f.d. 228-231)

La 18 iunie 2019 în adresa intimatei Serviciul Fiscal de Stat, Direcție Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a fost expediată copia recursului depus de către Sergiu Martînenco cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d.234)

Prin referința din 10 iulie 2019 și 23 septembrie 2019, Serviciul Fiscal de Stat, Direcție Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a solicitat respingerea recursului, ca fiind inadmisibil. (f.d.136-138, 142-145)

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu articolul 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecării în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume, a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Articolul 194 alin. (2) Cod administrativ indică că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la 24 iulie 2019 examinând admisibilitatea recursului, l-a numit pentru examinare în complet de 5 judecători.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019).

Din materialele dosarului rezultă că, la 15 decembrie 2017 DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău, în temeiul deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 26/2-7/4-24-912 din 13 decembrie 2017, a efectuat un control fiscal cu privire la corectitudinea calculării, declarării și plenitudinea achitării impozitului pe venit de către Sergiu Martînenco.

Ca urmare a controlului fiscal s-a stabilit că, contribuabilul Sergiu Martînenco a diminuat venitul impozabil cu 136 574,96 de lei și a impozitului pe venit cu 24 583,49 de lei pentru perioada fiscală a anului 2016; nu a achitat în termenul prevăzut de legislație impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2016 în sumă de 24 579,14 de lei. (f.d. 16-17)

La 26 decembrie 2017 (f.d. 18) Sergiu Martînenco a depus contestație, iar la 29 decembrie 2017 a mai depus o cerere prin care a solicitat declararea nulă a actului de control nr.3-569280 din 15 decembrie 2017 (f.d. 19).

Ca urmare, prin Decizia DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018, asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către Sergiu Martînenco a fost calculat la buget impozitul pe venit în sumă de 24 583,49 de lei; a fost încasată de la contribuabilul Sergiu Martînenco la buget majorarea de întârziere în mărime de 2 450,30 de lei pentru neachitarea în termenii stabiliți de legislație a sumei impozitului din venit și a fost aplicată amendă în mărime de 7 375,04 de lei. (f.d. 20-21)

Ulterior, Sergiu Martînenco a depus la 9 februarie 2018 contestație împotriva deciziei DDF Rîșcani al DGAF din 17 ianuarie 2018 (f.d. 23-24).

La fel, s-a stabilit că prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 72 din 1 martie 2018, a fost respinsă contestația depusă de contribuabilul Sergiu Martînenco în lipsa temeiului legal ca fiind neîntemeiată și menținută decizia contestată. (f.d. 25-26)

În speță, Sergiu Martînenco a depus cererea de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând, anularea deciziei nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018 emisă de DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău și a actului de control nr. 3-569280 din 15 decembrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 7-14)

Fiind investită cu examinarea cauzei și având ca obiect al litigiului anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018 și a actului de control nr. 3-569280 din 15 decembrie 2017 cu compensarea cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii. (f.d.179-186)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 februarie 2019 a respins apelul declarat de către Sergiu Martînenco și a menținut hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 16 alin. (1) art. 25 alin. (1), din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000; art. 8 alin.(2) lit.c), art. 13 alin.(1), art. 14 alin.(1), art. 83 alin.(2), art. 87 alin.(1) și art. 267 alin.(3) din Cod fiscal.

Instanța de apel a remarcat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre fondată în corespundere cu cerințele legii.

Cu referire la acest aspect, instanța a reținut că, analizând materialele cauzei se atestă o neconcordanță în acțiunile lui Sergiu Martînenco, chiar dacă acesta susține că ap. 23 din str. Maria Drăgan nr. 38 i-a servit ca locuință de bază, acesta urma să depună declarația cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2016 anume la DDF Ciocana, însă, prin prezentarea declarației la DDF Rîșcani, a recunoscut ca domiciliul de bază ap.xx din str. Xxxxxxx xx xx , sectorul Rîșcani, din care motiv nu poate beneficia de facilitățile stipulate în art. 41 Cod Fiscal.

Pe cale de consecință, instanța de apel a constatat cu certitudine că pentru Sergiu Martînenco a apărut obligația fiscală. (f.d.219-226)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme

de Justiție consideră că concluziile instanței de apel, expuse în decizie sunt întemeiate, argumentate și legale și nu constituie temei de casare a acesteia.

Astfel, în conformitate cu art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 statuează că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 14 alin. (1), (2) al Legii privind contenciosul administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, iar conform prevederilor art. 25 alin. (1) lit. b) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri de admitere a acțiunii și de anulare, în tot sau în parte, a actului administrativ.

În susținerea poziției enunțate, instanța de recurs menționează că, modalitatea de determinare a obligației fiscale a persoanelor fizice sunt reglementate de Titlul II din Codul fiscal și de Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor fizice care nu practică activitate de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului 77 din 30 ianuarie 2008 (Monitorul Oficial nr.32-33 art. 174 din 15 februarie 2008).

Conform art. 3 alin.(1) (2) și (3) Cod fiscal, legislația fiscală se compune din prezentul cod și din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanțelor, de alte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de către autoritățile administrației publice locale, în temeiul și pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepante între actele normative indicate la alin.(2) și prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

Conform art. 3 alin. (4) Cod fiscal, impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod

oficial, și care sunt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Conform art.5 pct.46 Cod fiscal, locuința de bază este locuință care întrunește cumulativ următoarele condiții; este proprietatea contribuabilului, în decurs de cel puțin 3 ani, constituie domiciliul/reședința contribuabilului în decurs ultimilor de 3 ani până la momentul înstrăinării.

Conform art. 8. alin.(2) Cod fiscal, contribuabilul este obligat: d) să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii: e) să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Conform art. 41 alin.(1) Cod fiscal, la vânzare, schimbul sau alte forme înstrăinare în alt mod a locuinței de bază a contribuabilului, creșterea capitalului, se recunoaște cu excepțiile prevăzute la alin. (3).

Conform art. 41 alin.(2) Cod fiscal, definește noțiunea de locuință de bază a contribuabilului, care este-locuința, care s-a aflat în proprietatea lui în decurs de 3 ani și care i-a servit pe tot parcursul acestei perioade fiscale drept domiciliul de bază.

Conform art.83 alin.(2) Cod fiscal, sunt obligați să prezinte declarația cu privire la impozitul pe venit: a) persoanele fizice (cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini, apatrizii, inclusiv membrii societăților și acționarii fondurilor de investiții) care au obligații privind achitarea impozitului; b) persoanele fizice rezidente (cetățenii Republicii Moldova, cetățenii străini și apatrizii, inclusiv membrii societăților și acționarii fondurilor de investiții) care nu au obligații privind achitarea impozitului, dar: obțin venituri impozabile atât sub formă de salariu, cât și din orice alte surse, a căror sumă totală depășește 33000 lei pe an.

Conform art. 87 alin.(1) Cod fiscal, contribuabilul care, conform art.83, este obligat să prezinte declarația cu privire la impozitul pe venit (fără cererea suplimentară din partea Serviciului Fiscal de Stat) achită impozitul pe venit nu mai târziu de termenul stabilit pentru prezentarea declarației (fără a ține cont de prelungirea termenului).

Conform art.267 alin.(3) Codul fiscal, obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestează.

La caz, s-a stabilit cu certitudine că, la 27 octombrie 2016 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între Sergiu Martînenco și Ecaterina Popov în calitate de vânzător și Ludmila Cananău în calitate de cumpărător a bunului imobil ap. 23 situat în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan nr. 38, care a fost vândut cu prețul de 754 697,85 de lei. (f.d. 30-32)

În anul 2017 Sergiu Martînenco a depus declarația cu privire la impozit pe venit pentru anul 2016, Direcției Deservire Fiscală Rîșcani indicând ca locuință de bază apartamentul nr.x din str. Xxxxxxx xx xx, sectorul Rîșcani, mun. Chișinău.

Instanța de recurs menționează cu certitudine că, temei apariției obligației fiscale pentru Sergiu Martînenco a servit declarația depusă cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2016 anume la Direcția Deservire Fiscală Rîșcani.

La acest segment, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ

lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că, dacă ap. xx din str. XXXXXXXX xx xx și a servit ca locuință de bază a recurentului Sergiu Martînenco, acesta urma să depună declarația cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2016 anume la Direcția Deservire Fiscală Ciocana, pentru a putea beneficia de facilitățile stipulate în art. 41 Cod fiscal.

La caz, este important de a menționa că probele prezentate de către recurent: procesul verbal al ședinței de judecată din 30 aprilie 2015 (f.d.49), adeverință nr.01/20/12-2017 din 20 decembrie 2017 eliberată de CCL 311COOP (f.d.48); încheierile Judecătoria Ciocana din 23 noiembrie 2016 și a Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015 (f.d.33-34, 50-52); titlul executoriu nr.22-2-2773-0162015 din 29 octombrie 2015 emis de Judecătoria Ciocana (f.d.52); actul de inițiere procedurii de executare din 2 noiembrie 2015 (f.d.52); scrisoarea Direcției pentru protecția drepturilor copilului nr.M-204/16 din 21 martie 2016 (f.d.55); răspunsurile Procuraturii sect. Centru nr.18-268pet/15-5695 din 13 octombrie 2015 și nr.14-268pet/15-1749 din 24 martie 2016 (f.d.54); bonuri de plată pentru deservirea locuinței și servicii comunale (f.d.65-79); raportul de constatare tehnico-științifică nr.272 din 5 septembrie 2016 (f.d.35 - 38) și raportul de evaluare a imobilului înstrăinat nr.16-08/699 din 17 august 2016 întocmit de Centrul de Evaluări Imobiliare (f.d.39-47), nu pot fi luate în considerație nefiind pertinente.

Or, în conformitate cu pct.47 al Regulamentului cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit al persoanelor fizice care nu practică activitate de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM, nr.77 din 30 ianuarie 2008 (în vigoare la momentul petrecerii controlului fiscal), locuință de bază se consideră locuința care s-a aflat în proprietatea contribuabilului pe parcursul a nu mai puțin de 3 ani, perioadă care expiră la data înstrăinării și care pe tot parcursul ultimilor 3 ani, i-a servit drept domiciliu de bază. Domiciliu de bază se consideră locul de trai permanent al contribuabilului, unde are viză de domiciliu (reședință), cu excepția vizei temporare. La caz, Sergiu Martînenco dispune de viza de domiciliu pe str. XXXXXXXX xx xx mun. Chișinău.

Respectiv, instanța de recurs consideră corectă aprecierea critică instanțelor ierarhic inferioare a argumentului lui Sergiu Martînenco, precum că, apartamentul nr. xx din str XXXXXXXX xx xx mun. Chișinău este locuința de bază ultimii trei ani până la depunerea declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală 2016, deoarece afirmațiile lui fiind în contradicție cu probele administrate în cadrul judecării cauzei.

Instanța de recurs subliniază că, Serviciul Fiscal de Stat ca organ de control justificat s-a dispus prin Decizia DDF Rîșcani al DGAF mun. Chișinău nr. 26/2-7/4-25/69 din 17 ianuarie 2018, asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comise de către Sergiu Martînenco. (f.d. 20-21)

Ca urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, evidențiază că pe parcursul examinării cauzei Sergiu Martînenco nu a pus la îndoială corectitudinea calculului, contestând legalitatea emiterii acestora.

Totodată, instanța de recurs apreciază critic susținerile recurentului precum că instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte argumente ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare celor invocate în cererea de chemare în judecată și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite anumite încălcări.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide netemeinicia recursului depus de Sergiu Martînenco împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, or, soluția instanței de apel este bazată pe elucidarea multiaspectuală a circumstanțelor speței, cu încadrarea corectă a raportului material-litigios și este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În acest context, instanța de recurs reține ca argumentale invocate de către recurent Sergiu Martînenco nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor instanțelor de judecată contestate.

În temeiul celor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că criticile formulate în recurs cu privire la ilegalitatea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel nu pot fi reținute, deoarece sunt nejustificate și se combat cu constatările relatate, mai mult că hotărârea și decizia au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii în contencios administrativ, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, și corect a fost respinsă acțiunea depusă de către Sergiu Martînenco.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de către Sergiu Martînenco împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se respinge recursul depus de către Sergiu Martînenco.

Se menține decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Nicolae Craiu